

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/9/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014201027
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014201027.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa: I. T. Q., bytom U. P. XXX/X, C. L., prechodne bytom K. M. B. XX, Q., proti odporkyni: Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ulica 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 6. novembra 2014, č. k. 25Sd/255/2014-38, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 6. novembra 2014, č. k. 25Sd/255/2014-38, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie odporkyne zo dňa 17. júla 2014, č. XXX XXX XXXX X., v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 26. augusta 2014, č. XXX XXX XXXX X. O náhrade trov konania rozhodol podľa §250k ods. 1 a § 250l ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutím zo dňa 17. júla 2014, č. XXX XXX XXXX X bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok od 25. augusta 2013 podľa § 65 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa § 14, § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“). Žiadosťou o starobný dôchodok spísanou 6. júna 2014 navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku od 25. augusta 2013, dovŕšením 55 rokov veku. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žiadateľ nespĺnil zákonné podmienky pre priznanie dávky starobného dôchodku ani s prihliadnutím na obdobie výkonu služby v I. a II. kategórii. Toto rozhodnutie bolo zmenené rozhodnutím zo dňa 26. augusta 2014 č. XXX XXX XXXX X podľa § 65 a § 274 ods. 1

zákonu o sociálnom poistení a podľa § 14, § 21 a § 132 zákona o sociálnom zabezpečení. Odôvodnenie rozhodnutia zo dňa 17. júla 2014 odporkyňa rozšírila o konštatovanie tej podstatnej skutočnosti, že navrhovateľovi bol priznaný od 1. augusta 1996 výsluhový dôchodok podľa § 33 zákona č. 76/1959 Z. z. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov. Pre priznanie výsluhového dôchodku bola započítaná doba výkonu služby v I. kategórii funkcií 19 rokov a 35 dní a v II. kategórii 335 dní, spolu 20 rokov a 5 dní. Zohľadnením týchto období žiadateľ nespĺnil zákonné podmienky na vznik nároku na starobný dôchodok v 55. roku veku.

Podľa krajského súdu vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v I. kategórii funkcií navrhovateľ získal menej ako 20 rokov obdobia profesionálnej služby, preto nespĺňa podmienky uvedené v § 21 zákona o sociálnom zabezpečení a nárok na starobný dôchodok dovŕšením 55 rokov veku mu nevznikol. Nárok na starobný dôchodok v danom prípade vznikne dovŕšením dôchodkového veku 57 rokov dňa 25. augusta 2015. Krajský súd tieto rozhodnutia podľa §250q ods. 2 OSP potvrdil.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu včas odvolal. Napadnutý rozsudok považoval za nesprávny z dôvodu, že krajský súd nesprávne uvádza dátum vzniku nároku na starobný dôchodok až dovŕšením 57 rokov veku dňa 25. augusta 2015. Tvrdil, že pri rozhodovaní neboli brané do úvahy platné zákony. Potvrdil získanie doby služby v I. kategórii funkcií v trvaní 19 rokov a 35 dní a v II. kategórii funkcií 335 dní, spolu 20 rokov a 5 dní. Podaným odvolaním sa domáhal zrušenia rozsudku krajského súdu a nariadenia nového pojednávania, kde sa odstráni nedostatok tvrdenia, podľa ktorého mu vznikne nárok na starobného dôchodok o veku 57 rokov.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Pri posudzovaní nároku navrhovateľa postupovala v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 55/2011 uverejneného v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 5/2011 a prihliadla na obdobie výkonu služby v I. a II. kategórii funkcií, pričom bolo zistené, že ani zohľadnením týchto období nespĺňa zákonné podmienky na vznik nároku na starobný dôchodok vo veku 55 rokov. Podľa v súčasnosti platných právnych predpisov navrhovateľovi vznikne nárok na starobný dôchodok dovŕšením dôchodkového veku 57 rokov t.j. dňa 25. augusta 2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
- b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/, ak bol z tohto zamestnania prevezený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d/ a e/,
- c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/,
- d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i/ až l/, alebo
- e) 60 rokov.

Podľa § 21 ods. 3 zákona profesionálnemu vojakovi sa do doby zamestnania potrebnej na nárok na starobný dôchodok nezapočítava profesionálna služba, ak túto službu vykonával v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok alebo ak policajtovi, profesionálnemu vojakovi a vojakovi prípravnej služby bol priznaný invalidný výsluhový dôchodok.

Podľa § 132 ods. 1 zákona vojak z povolania má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný

najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

a) 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií,

b) 57 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu v ostatných prípadoch.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, ktorý podľa tretej hlavy piatej časti OSP preskúmal na základe opravného prostriedku navrhovateľa rozhodnutia odporkyne zo dňa 17. júla 2014 a 26. augusta 2014, ktorými zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 25. augusta 2013.

V prejednávanej právnej veci bolo preukázateľne zistené, že navrhovateľovi bol od 1. augusta 1996 priznaný výsluhový dôchodok podľa § 33 zákona č. 76/1959 Z. z. o niektorých služobných pomeroch vojakov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pre nárok na výsluhový dôchodok mu bola započítaná doba základnej vojenskej služby od 1. augusta 1976 do 14. júla 1978 (I. kategória funkcií), doba služby vojaka z povolania od 15. júla 1978 do 30. októbra 1988 (I. kategória funkcií), od 31. októbra 1988 do 30. septembra 1989 (II. kategória funkcií), od 1. októbra 1989 do 31. júla 1996 (I. kategória funkcií). V I. kategórii funkcií navrhovateľ vykonával službu 19 rokov a 35 dní, v II. kategórii funkcií 335 dní. Spolu 20 rokov a 5 dní.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého odporkyňa rozhodla v prejednávanej právnej veci v súlade so zákonom, keď opravný prostriedok navrhovateľa posúdila podľa § 132 ods. 1 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a na rozhodnutie vo veci aplikovala aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/214/2008 zo dňa 28. októbra 2009, ktorý bol uverejnený v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 5/2001.

Ak je príspevok za službu, priznaný ako dávka sociálneho zabezpečenia považovaný za výsluhový dôchodok, môže od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení (zabezpečení) plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) len vtedy, ak jeho výška zodpovedá výške starobného dôchodku, primeranej dobe trvania služobného pomeru.

Pri určení výšky starobného dôchodku je potrebné do obdobia dôchodkového poistenia započítať aj obdobie hodnotené na účely príspevku za službu. Až po takomto stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť o sumu príspevku za službu, považovaného za výsluhový dôchodok.

Takto určený postup výpočtu sumy starobného dôchodku však prichádza do úvahy len vtedy, ak sú splnené všetky príslušnými právnymi predpismi určené podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok.

Krajský súd dôsledne skúmal postup, ktorý predchádzal vydaniu preskúmaného rozhodnutia a samotnú jeho zákonnosť. Vzhľadom na tú skutočnosť, že na účely zníženia dôchodkového veku postupom podľa § 21 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení znení neskorších predpisov je možné hodnotiť len I. pracovnú kategóriu, resp. I. kategóriu funkcií

Tak, ako to správne konštatoval aj krajský súd, navrhovateľ v danom prípade získal v I. kategórii funkcií len 19 rokov služby. Na základe takto získanej doby služby v I. kategórii funkcií, zistenej z potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 9. decembra 2013 získal menej ako 20 rokov obdobia profesionálnej služby, preto nesplnil zákonné podmienky uvedené v § 132 ods. 1 písm. b/ zák. č. 100/1988 Zb. na získanie nároku na starobný dôchodok dovŕšením 55 rokov veku.

Sám navrhovateľ v podanom odvolaní potvrdil, že má odslúžených 19 rokov v I. kategórii funkcií.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a vecne správny rozsudok súdu

prvého stupňa podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP), lebo navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol a odporkyni trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.